

Проповед на Неделя на Закхей

Братя и сестри,

Днес възпоменаваме чудесното спасение на митаря Закхей, възпоменаваме неговото духовно преобразяване в мига, когато той среща Спасителя Христос.

Закхей е богат човек, началник на митарите, важно длъжностно лице, събрал в ръцете си премного неправедно богатство. В очите на евреите митарите са презряни, защото служат на омразната езическа власт и защото събират и последните пари от народа за данъци.

И ето – Закхей, забравил своето високо социално положение, чул, че прославеният чудотворец и проповедник влиза в Йерихон, иска да го види. Изобретателен и находчив, той бърза да се покачи на една смоковница, надявайки се така да успее да зърне Христос.

Господ стига до дървото, поглежда нагоре и вика Закхей с думите: „Слез по-скоро, защото трябва да бъда у дома ти“. Христос не ще обърне внимание на ропота на хората, винаги намерили причина за осъждане. Уверени в своята мнима праведност, те мърморят отстриани за нечуваното посещение у началника на митарите. Казват: „Отби се при грешен човек“.

И ние така, също като тогавашния народ не искаме да повярваме, че Божията милост желае да се разпростре и върху най-окаяния грешник. Още повече, че напълно измамно, повечето хора се имаме за праведници – праведници пред хората и пред Бога. Не искаме да пуснем Бог да влезе в дома на нечестивеца и щедро раздаваме осъдителни присъди.

Но ето първият в греха, митарят Закхей, в този миг, в тази среща променя целия си живот. Покайва се за греха, раздава половината от огромния си имот на бедните, а незаконно придобитото покрива четворно според изискванията на Мойсеевия закон. И неговото покаяние е прието, защото чуваме Христовите думи: „Днес стана спасение на този дом“.

Да даде Господ и ние като митаря Закхей да съкрушим собствените си страсти и така да спасим душите си. Защото дните на тая земя са броени и преходен е образът на тоя свят. И да не се окаже, че сме носили името „християнин“ само на думи. Да побързаме в покаяние и незлобие да угодим Господу.

Напомням на всички, че когато видим нещо, което смуцава християнската съвест, нещо изобличително за църковния живот, сме длъжни да уведомим свещеника. И в никакъв случай да не допускаме викове и крясъци да отекват под сводовете на храма. Защото човешкият гняв не върши Божията правда.

Господ да ни вразумява по Своята велика милост! Божието благословение да е с всички вас. Амин!

2021 г.